

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/142/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114010418
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2114010418.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Mariána Jarábka, v trestnej veci proti odsúdenému Q. B., v konaní o obnovu konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 20.05.2014, sp.zn. 2Nt/31/2014, na neverejnom zasadnutí dňa 25.09.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm.c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Q. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 402 odsek 2 Trestného poriadku z dôvodov ustanovenia § 399 odsek 2 Trestného poriadku odmietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Trnava sp.zn. 1T/66/2009.

Dôvodil najmä tým, že dôvodom obnovy konania v zmysle návrhu odsúdeného je právna skutočnosť, že mu bol uložený trest na základe použitia § 41 odsek 2 Trestného zákona, ktorého relevantná časť stratila účinnosť vyhlásením Nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011, s poukazom na novú skutočnosť, ktorou je stanovisko NS SR zo dňa 26.11.2013, sp.zn. Tpj. 44/2013, hoci skutočnosti, uvádzané odsúdeným, sú totožné so skutočnosťami v zmysle návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, ktorý bol uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 18.07.2013, sp.zn. 3Nt/50/2013 zamietnutý, nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a následného povolenia obnovy konania.

V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom obhajcu uviedol, že vo vzťahu k obnove konania kde dôvodom je „asperačná zásada“ existujú dva rozdielne právne názory a to stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR sp.zn. Tpj. 44/2013 a názor Ústavného súdu SR uvedený v uznesení sp.zn. 1 ÚS 724/2013. V jeho neprospech si I. stupňový súd osvojil stanovisko Ústavného súdu SR uvedené v uznesení I. ÚS 724/2013, zo dňa 11.12.2013. V obdobných súdnych konaniach týkajúcich sa obnovy konania, ktoré boli rozhodované po Náleze Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011, avšak pred vydaním stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR sp.zn. Tpj. 44/2013, bola prevažná väčšina návrhov zamietnutá práve s nasledovným odôvodnením a to s tým, že „uvedené rozhodnutie (ÚS SR) sa týkalo jednej a konkrétnej veci a toto rozhodnutie nemožno automaticky použiť pri všetkých ďalších trestných veciach obdobného charakteru. Súdu by zasa takýmto spôsobom bolo nariaďované, ako má rozhodovať. Je výlučnou výsadou súdu aby vyhodnotil vyššie uvedené skutočnosti. Súd však poukazuje aj na ustanovenie § 41b odsek 1 zák.č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov. Z uvedeného nevyplýva „vyššia právna sila“ uvedeného zákonného ustanovenia, zvlášť ak uvedené ustanovenie odkazuje na postup podľa iného zákonného ustanovenia a to práve na Trestný poriadok, vid'.: „ je dôvodom obnovy konania podľa

ustanovenia Trestného poriadku. Práve tento odkaz robí Trestný poriadok a § 394 Trestného poriadku ustanovením Lex specialis k § 41b zák.č. 38/1993 Z.z. S poukazom na uvedené musí preto súd skúmať aj druhú podmienku povolenia obnovy konania uvedenú v § 394 Trestného poriadku, t.j. či pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený trest by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu... Súd tiež poukazuje na osobitný charakter obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Jeho osobitosť spočíva aj v tom, aby stabilita rozhodnutí, právna istota a nemeniteľnosť právoplatných rozhodnutí bola narušovaná výnimočne len vtedy, ak sú na to splnené všetky podmienky uvedené v ustanovení § 394 odsek 1 Trestného poriadku....“

Je preto namieste otázka, na základe čoho súd upustil od vyššie uvedeného odôvodnenia odôvodňujúceho dôvod nemožnosti aplikovať záver ústavného súdu! Ďalej poukázal na zaujímavú skutočnosť, že opätovne si I. stupňový súd osvojuje len právny názor, ktorý je v neprospech odsúdených a ktorý je v úplnom protiklade s vyššie uvedenými právnymi názormi! Je toho názoru, že súd v prípade pochybnosti, by sa mal prikloniť k takému názoru, ktorý je výhodnejší pre odsúdeného.

Na základe sťažnosti odsúdeného preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že odsúdený podal návrh na obnovu konania vo veci Okresného súdu Trnava sp.zn. 1T/66/2009, v ktorej bol rozsudkom zo dňa 24.09.2009 právoplatne odsúdený pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 2 Trestného zákona a pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm.c/, písm.d/, odsek 2 písm.a/ Trestného zákona. Bol mu uložený úhrnný a spoločný trest odňatia slobody v trvaní 11 rokov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Pri ukladaní trestu odňatia slobody súd aplikoval tzv. asperačnú zásadu.

Ďalej z obsahu spisového materiálu vyplýva, že návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania uvádza skutočnosti, ktoré sú totožné so skutočnosťami obsiahnutými v návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, ktorý bol uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 18.07.2013, sp.zn. 3Nt/50/2013 zamietnutý.

Podľa § 402 Trestného poriadku odmietnuť návrh z dôvodov uvedených v § 399 odsek 1 môže súd aj na neverejnom zasadnutí. Z dôvodu uvedeného v § 399 odsek 2 môže návrh odmietnuť na neverejnom zasadnutí iba v tom prípade, ak návrh uvádza tie isté skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr právoplatne zamietnuté, a návrh nanovo podaný je len jeho opakovaním.

Podľa názoru krajského súdu ani Stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR zo dňa 26.11.2013, sp.zn. Tpj. 14/2013 na zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku o obnove konania v súvislosti s Nálezom Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011, zo dňa 28.11.2012, týkajúcim sa ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona nič na tejto skutočnosti nemení. Citované stanovisko Najvyššieho súdu SR len zjednocuje prax pri aplikácii § 394 odsek 1 Trestného poriadku. Možno ho aplikovať len v konaniach, kde ešte nebolo rozhodnuté o návrhu odsúdeného na obnovu konania v súvislosti s citovaným Nálezom Ústavného súdu SR. Trestný poriadok všeobecne nepripúšťa rozhodovať 2x o tom istom, čo je vyjadrené nielen v ustanovení § 402 odsek 2 Trestného poriadku ohľadne obnovy konania ale aj v ďalších ustanoveniach Trestného poriadku ako napríklad v ustanovení § 9 odsek 1 písm.e/ Trestného poriadku, v ktorých je premietnutá jednak zásada trestného konania vyjadrená v § 2 odsek 8 Trestného poriadku a tiež ustanovenie § 50 odsek 1 Ústavy SR.

Krajský súd sa preto s dôvodmi napadnutého uznesenia súdu I. stupňa stotožňuje a v podrobnostiach na ne poukazuje.

Keďže krajský súd nezistil dôvod pre zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.